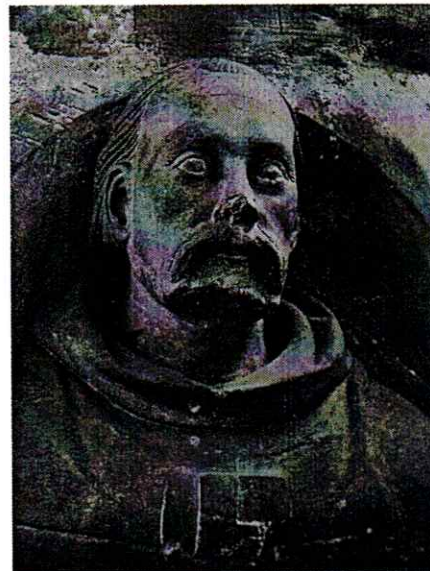

Z původních českých prací si zaslouží kromě jiných pozornost lyrické básně *Dřevo se listem odievá*, *Ztratilat' jsem milého*, satirické skladby *Podkoní* a *žák či Satiry o konšelích a řemeslnících*, rozsáhlá alegorická skladba *Nová rada Smila Flašky z Pardubic* nebo anonymní dílo *Tkadleček*, inspirované německy psanou skladbou Jana z Žatce *Ackermann aus Behaim*. Mimořádné místo v úsilí o formování mravních norem společnosti mají práce českého zemana **Tomáše ze Štítného**. V době Karlově krystalizovala nejen čeština jako literární jazyk, ale prostředí císařského dvora v Praze se stalo také jedním z center, v nichž se rodila spisovná němčina. Pokrok zaznamenalo i divadlo, které pomalu opouštělo prostředí církevních slavností a obohacovalo se o světské náměty. V hudbě se uplatňoval gregoriánský chorál, vznikaly pěvecké sbory a jsou uchovány i některé orchestrální skladby.

Všestranný rozvoj prožívaly také všechny oblasti výtvarného umění. Architektura plynule navazovala na předchozí vývoj. Nastoupila druhá fáze vlivu francouzské gotiky. Známa je celá řada staveb v biskupském sídle v Roudnici nad Labem z období Jana IV. z Dražic (augustiniánský klášter, kostel, biskupský hrad, most přes Labe), chrám v Sedleci u Kutné Hory aj. Zcela mimořádná je pak epocha rozmachu gotické architektury z doby Karla IV. Nesmazatelný ráz jí vtiskly mimořádné osobnosti dvou stavitelů, Matyáš z Arrasu a Petr Parléř. Jejich dílem není jen stavba Chrámu sv. Víta na Pražském hradě, ale i mnoho dalších církevních i užitkových staveb v Praze i mimo ni. Stavební huť Petra Parléře ovlivnila dokonce i architekturu za hranicemi českých zemí.

neraci počestila. V hutí pracovali dva jeho synové, Václav a Jan. Kromě toho zde ještě působil Jindřich Parléř, jehož rodinný vztah k Petrovi není jasný.

Petr Parléř.

Madona z Vevří od Mistra Vyšebrodského oltáře (před r. 1350).

Mistr Theodorik: Svatý Jeroným (1365–1367).